

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 249/2022-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30D/1855/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. apríla 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní uvedenom v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté konanie“). Žiada uložiť okresnému súdu príkaz konať bez prietáhov, priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka 21. októbra 2020 podala na Okresnom súde Pezinok návrh na dodatočné konanie o dedičstve. Spis bol 30. novembra 2020 na základe postúpenia z dôvodu miestnej nepríslušnosti Okresným súdom Pezinok predložený okresnému súdu. Okresný súd poveril 14. januára 2021 súdnu komisárku prejednaním dedičstva. Súdna komisárka 5. mája 2021 žiadala sťažovateľku o prípravu a predloženie dohody dedičov o vyporiadaní. Sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu 30. júna 2021 súdnej komisárke oznámila, že dohodu sa uzatvoriť nepodarilo, a žiadala o nariadenie pojednávania. Následne došlo ku vzniku konfliktnej situácie, keďže právny zástupca

sťažovateľky si rozhovor s notárskou koncipientkou súdnej komisárky nahrával, na čo súdna komisárka reagovala podaním sťažnosti na právneho zástupcu adresovanej predsedovi okresného súdu i zákonnému sudcovi a sťažovateľka 20. júla 2021 navrhla vylúčenie súdnej komisárky z konania pre úmyselné spôsobovanie prieťahov. Pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 27. decembra 2021, pričom došlo k schváleniu dohody dedičov o vyporiadaní. V ten istý deň sťažovateľka podala odvolanie proti výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Do podania ústavnej sťažnosti nebolo o odvolaní sťažovateľky ani o návrhu na vylúčenie súdnej komisárky rozhodnuté.

III.

Argumentácia sťažovateľky

3. Predmet konania je podľa sťažovateľky právne aj skutkovo banálny. Súdna komisárka nevykonávala žiadne zisťovanie dedičstva, dokonca si nemusela vyhľadať ani vlastný výpis z listu vlastníctva, ale vychádzala z výpisu predloženého sťažovateľkou spolu s návrhom. Ihneď po predložení spisu zo strany súdnu tak mohlo byť nariadené pojednávanie. Súdna komisárka však namiesto toho žiadala od sťažovateľky, aby zorganizovala dohodu dedičov a oznámila jej výsledok. Najneskôr po zistení, že k dohode medzi dedičmi nedošlo, však súdna komisárka nielen mohla, ale bola aj povinná nariadiť pojednávanie.

4. Sťažnostná argumentácia vyúsťuje do konštatovania právnej jednoduchosti veci, zdôraznenia vyššieho veku sťažovateľky, ktorý vyžaduje zvýšenú rýchlosť konania, správania sťažovateľky, ktorá k prieťahom nijako neprispela, naopak, aktívne sa snažila prieťahy odstrániť, ako aj celkovej doby konania a opakovanej úmyselnej až zlomyseľnej nesprávnej činnosti súdnej komisárky, majúcej zjavne excesívny charakter.

5. Sťažovateľka poukazuje i na problémy so sprístupnením elektronického súdneho spisu v období od decembra 2021 do 1. marca 2022, ktoré viedli právneho zástupcu sťažovateľky k podaniu sťažnosti na nesprístupnenie súdneho spisu.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

7. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95), pričom nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

9. Ústavný súd skutkovo konštatuje, že konanie vo veci samej začalo 21. októbra 2020 a rozhodnuté bolo 27. decembra 2021, teda po 14 mesiacoch. Prietah v označenom období možno identifikovať v období júl – december 2021, teda v rozsahu 5 mesiacov.

10. Aktuálne je predmetom rozhodovania už iba odvolanie sťažovateľky proti výroku rozhodnutia vo veci samej týkajúceho sa poplatkovej povinnosti, čo je otázka akcesorickej povahy k veci samej. To podstatne determinuje intenzitu zasahovania do označených práv sťažovateľky v čase podania jej ústavnej sťažnosti. V rámci tejto fázy konania došlo aj k problémom so sprístupnením elektronického súdneho spisu, ktoré napokon boli odstránené a 1. marca 2022 bol súdny spis sprístupnený.

11. Vychádzajúc z týchto zistení, ústavný súd konštatuje, že identifikovaný prietah a zdržanie so sprístupnením elektronického súdneho spisu v komplexnom obraze napadnutého konania nesignalizujú intenzitu odôvodňujúcu záver o porušovaní základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

12. S poukazom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľky (príkaz konať, primerané zadost'učinenie, náhrada trov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu